

Csendőrsors

Ez a nap sem más, mint a többi,
—Hisz nem alszik a kötelesség! —
A pihenésről szó se essék,
Míg az a nagy nap nem fog jönni!
Az ünnepnap, a béke napja,
Minő száz évben van csak egyszer...
Mikor Krisztus ölébe hajtja
Bús fáradt fejét minden ember.

Határkő. Olyan, mint a többi...
Mégis megáll mellette itt ma
A csendnek őre. Szíjját lazítva
Egy perce van csak eltűnődni.
Kakastolla lobog a szélben,
Most is figyel, távolba kémlel,
Most is birkózik, észrevétlen
A láthatatlan ellenséggel.

Csendőrsors. Nehéz férfimunka.
Könnytelen és mosolytalan...
És ő mégse boldogtalan,
Örök robotját meg nem unja.
Arca szobor, szaván lakat,
De tűz kering a mély erekben,
Cseppfolyós tűz, hitből fakad:
Magyarnak lenni rendületlen!

Magyarnak lenni bajban-vészben,
Tettekben és nem puha szóban!
Összeszorított foggal, szótlán
Vállalni a vihart merészen!
Vállalni vért s ha kell, halált is!
Soha meg nem torpanni gyáván!
Még ha gyilkos golyó talált is,
Kitartani a hősi vártán!

A csendørsors a tölgyfa sorsa:
Inkább török, de nem hajol!
Míg él, szenny hozzá nem hatol,
A lombját nem fűröszi porba!
A becsület a csendőr sorsa,
A végzete, a dicsősége!
Közötte és a bűn között
Nem volt soha és nem lesz béke!

...Igy tünődik egy kurta percig
S aztán – állszíjját összehúzva,
Indul tovább, az örök útra,
Keresni a veszélyt napestig!
Kakastolla lobog a szélben,
Sziszeg a hó, szemébe vág...
Tovább, tovább! Nincsen megállás
Míg bűnben fentreng a világ!

Agyagfalvi Hegyi István
Csendørségi Lapok
1944. február 14. 99. oldal